

THOMAS BOUWPROJECTEN

Projectnieuws 2015-2

Voor:

**Oplevering in Vandavasi, Jolarpet en Pillavadhanthai.
Inspectie in Singampunari. Voorbereiding Perambalur.**

"BOUWEN VOOR KINDEREN IS BOUWEN AAN DE TOEKOMST"

Inhoudsopgave

Voorwoord	3
Beleidsplan 2015-2019	5
Reisverslag door Jos.....	6
Kaart met projectlocaties	19

Vandavasi

Het PROJECTNIEUWS is een uitgave van de Stichting Thomas Bouwprojecten, dat twee keer per jaar verschijnt.

Colofon

Met medewerking van

Martijn Wagener
Jos Dijkers
Jac Braat
Leo Verhagen

Contactgegevens

Stichting Thomas Bouwprojecten

Secretariaat Leo Verhagen
Boslaan 5, 5731 XX Mierlo
Telefoon +31 (0) 492 66 52 26
 + 31 (0) 6 41 10 63 83
E-mail info@thomasbouwprojecten.nl
Internet www.thomasbouwprojecten.nl
Rabobank NL47RABO0149308787
ING NL51INGB0000300366
Kamer van Koophandel Eindhoven nr 41 09 25 42

Voorwoord

Voor u ligt weer een uitgave van PROJECTNIEUWS 2015-2 van de Stichting Thomas Bouwprojecten (STB). Door middel van deze publicatie willen wij U als donateur, belangstellende of anderszins betrokkene, graag op de hoogte houden van de activiteiten van onze stichting en de daarmee behaalde resultaten.

Actueel is natuurlijk de enorme wateroverlast van begin december in Tamil Nadu die voor grote overstromingen heeft geleid. Van de zusters hebben we begrepen dat de impact en schade enorm is. Aarzelt u niet om een extra bijdrage te geven. Wij zorgen als STB dat uw giften lokaal goed worden besteed.

In dit projectnieuws:

Eenmaal per twee jaar actualiseren wij ons beleidsplan, dat een periode van vier jaar vooruit kijkt. Voor de tweede keer nu bevat het beleidsplan tevens een uitgebreide visie van de Congregatie Franciscan Sisters of St. Joseph. Wij bevelen u lezing van dit stuk op onze website van harte aan.

De hoofdmoot van dit projectnieuws is het verslag van Jos Dijkers over zijn reis naar India, afgelopen september.

We zijn erg verheugd dat we op het gebied van de hygiëne een grote bijdrage hebben kunnen leveren met de ingebruikname van de sanitaire voorzieningen van de school in Vandavasi (ruim 1000 meisjes) en het kindertehuis in Jolarpet (150 meisjes). Verder heeft de Congregatie eind vorig jaar een kindertehuis overgenomen in Pillavandhanthai. Dit kleinere tehuis had een grote opknappbeurt nodig, die door de zusters zelf gerealiseerd is. Wij hebben besloten dit werk compleet te maken door de laatste noodzakelijke voorzieningen zoals elektra, toiletdeuren, schilderwerk, meubilair en muskietengaas te sponsoren. Dit werk is nu afgerond voor de 25 kinderen, die anders op straat zouden leven.

Jos heeft tijdens zijn reis veel aandacht besteed aan een goede opstart van de bouw van het Singampunari College for Science and Arts. Dit College is met name bedoeld voor kansarme meisjes en jonge vrouwen uit de plattelandsomgeving van Singampunari (gelegen in de Tamil Nadu, staat in Zuid-India). Er zullen universitaire opleidingen op Bachelor niveau gegeven worden op diverse gebieden zoals Engelse Taal, Wiskunde, Computer Toepassingen, Economie, Administratie en Bedrijfsmanagement. Deze opleidingen geven aan de bedoelde groep meisjes een heel goede kans om werk te vinden en daarmee voor henzelf en hun familie een beter bestaan op te bouwen. Jos heeft de definitieve aannemerscontracten afgesloten. De eerste steen is inmiddels gelegd. Een belangrijke stap in de realisatie van dit grote project. Verder heeft Jos ook de eerste voorbereiding getroffen in Perambalur, het project, met een budget van circa €50.000, waarvan we de fondsenwerving dit jaar gestart hebben. We gaan hier de sanitaire voorzieningen en de wasplaats voor het kindertehuis met 250 meisjes vervangen.

Wij hopen dat ons PROJECTNIEUWS u een goed beeld geeft wat er met uw bijdrage kan worden gerealiseerd! Mocht u suggesties hebben voor onze stichting of een bijdrage willen leveren dan houden wij ons aanbevolen.

De Telegraaf

BUITENLAND

Foto: AFP

wo 02 dec 2015, 09:50

Grote overstromingen in zuidoosten India

CHENNAI - In het zuidoosten van India verlammen grote overstromingen woensdag het openbare leven. Het heeft er volgens meteorologen in geen honderd jaar zo hard geregend. De regens hebben in grote delen van de deelstaat Tamil Nadu duizenden mensen uit hun woningen verdreven en bedrijven lamgelegd.

Helaas voor ons als bestuur heeft Anneke Jansen haar functie als bestuurslid om persoonlijke redenen moeten beëindigen. Wij zijn haar erg erkentelijk voor al haar constructieve bijdragen. We zijn als vervanging van Anneke op zoek naar versterking van ons bestuur. Indien u iemand kent die mogelijk belangstelling hiervoor heeft dan komen wij graag met deze persoon in contact.

Bestuur en Projectleiders wensen u, ook namens de zusters en de kinderen in India fijne feestdagen en een voorspoedig 2016 toe.

Martijn Wagener, Voorzitter

Beleidsplan 2015-2019

Recent hebben wij het Beleidsplan van de Stichting Thomas Bouwprojecten (STB) geactualiseerd. Deze actualisering vindt eens per twee jaar plaats.

In vergelijking met het vorige Beleidsplan zijn er geen ingrijpende veranderingen in doelstellingen en strategie van onze stichting. Wel zijn een aantal elementen in de beheersing van financiën en in het managen van projecten wat explicieter en duidelijker geformuleerd. Hiermee beogen wij een nog betere waarborg te bieden voor de effectieve besteding van de door onze donateurs ter beschikking gestelde middelen, en de aan onze activiteiten verbonden risico's zo goed mogelijk te beperken.

Tevens hebben we onze relatie met onze partner-organisatie in India : Congregation of the Franciscan Sisters of St. Joseph, te Chennai (hierna afgekort als FSJ) duidelijker omschreven. Zo zijn aan onze kant de criteria waarop prioriteiten voor projecten gesteld worden, explicieter gemaakt en met de congregatie besproken. Verder zal de verantwoordelijkheid voor planning, financiering en uitvoering van onderhoud op termijn worden overgedragen aan de congregatie.

Als onderdeel van het Beleidsplan is ook een recente versie van het beleidsdocument van de Congregatie zelf opgenomen. Hiermee wordt duidelijk gemaakt dat er qua doelstellingen en planning een goede afstemming bestaat tussen de beide organisaties STB enerzijds en FSJ anderzijds. De uitvoering van het beleidsplan van de congregatie vraagt veel. Wij zullen de uitvoering ondersteunen met financiële middelen, bouwkundig advies, projectbegeleiding en organisatorisch advies en support, daar waar nodig.

Ook is aandacht besteed aan de relatie tussen onze stichting STB, en onze zusterorganisaties: de Thomas Stichting voor Jongeren en de Thomas Foundation for Microcredits, waarmee wij dezelfde Raad van Advies delen.

De komende jaren zal onze aandacht met name gericht zijn op:

- een voortzetting van onze reguliere activiteiten van het werven van middelen en het hiermee realiseren van onderwijs- en leefvoorzieningen voor arme kinderen in India
- het versterken van de lokale organisatie in India voor een goede kwaliteit bij het realiseren en beheren van gebouwen
- het realiseren van de activiteiten in een goede balans tussen kwantiteit en kwaliteit.
- het vergroten van de transparantie van zowel FSJ en STB wat betreft planning en financiering van de ondersteuning van de arme kinderen
- het verzekeren van de continuïteit met name door te zorgen voor opvolgers van sleutelfunctionarissen in beide organisaties.
- het uitbouwen van onze relatie met onze donoren door inzet van "social media" en het werven van nieuwe donoren

Voor de volledige tekst van het Beleidsplan 2015-2019 verwijzen wij u gaarne naar onze website <http://www.thomasbouwprojecten.nl>.

Vragen en opmerkingen zijn uiteraard van harte welkom bij ons Bestuur en Projectteam.

Reisverslag door Jos

Van Jos Dijkers, september 2015.

Op 31 augustus 2015 moet het dan gaan gebeuren, de jaarlijkse reis naar India. In het reisprogramma zaten diverse internaten en scholen die ik met zusters van de congregatie ga bezoeken. Tevens gaan we de projecten in Pillavandanthai, Vandavasi en Jolarpet opleveren. Ook heb ik in de planning meegenomen een bezoek aan de Nederlandse graven uit de VOC tijd in Nagapattinam.

Op maandagochtend brengt mijn vrouw mij vroeg naar de luchthaven van Düsseldorf waar mijn vliegtuig mij om half negen zal brengen naar Frankfurt.

Vandaar vlieg ik met een rechtstreekse vlucht naar Chennai waar ik om middernacht aankom. In Chennai aangekomen wachten de zusters Prudentia en Asha mij op bij de aankomst hal van het vliegveld en rijden dan met hun auto door de verkeersdrukte, dit ondanks het late tijdstip, naar de Generalate in Chennai.

Hier aangekomen hebben we de gebruikelijke ontvangst met het omhangen van een sjaal en natuurlijk een hartelijk ontvangst. We nemen nog een kop koffie en spreken af voor de volgende morgen en hierna brengen ze mij naar de gastenkamer in de Generalate. De volgende ochtend hebben we een bespreking over het reisprogramma en hoe we naar de verschillende projecten zullen reizen en praten over zaken op de priority list. Er wordt een "New Travel program" gemaakt met daarin wat ruimte voor wat bezoeken aan speciale plaatsen in de provincie Tamil Nadu. Dit kunnen we doen daar er in de eerste versie wat speling in tijd zit.

De volgende dag hebben we een afspraak met onze constructeur in India de heer **Alex Jacob** om enkele lopende projecten te bespreken. Samen met de zusters Prudentia, Asha en Alex Jacob bespreken we het project in Singampunari en praten we over wapening, afschot, plaats van verlichting zowel binnen als buiten, plaatsing van ventilatoren en andere technische zaken zoals het getekende Sewage Plant dat duidelijk te groot is voor het nu te gaan bouwen stuk. Dit is uitgelegd voor grote hoeveelheden en te gebruiken

als het gehele gebouw klaar is. Nu kunnen we volstaan met een tijdelijke septic tank en een zinkput. We bespreken ook het nieuwe project in Perambalur waar we plannen hebben voor een nieuw toilet gebouw. We maken de afspraak dat de architect Pieter Keeris de tekeningen digitaal zal opsturen zodat de constructeur de tekeningen van de juiste wapening kan voorzien. Als dat gebeurt is, kan zuster Prudentia prijzen aanvragen bij aannemers en kan Anne als hij

begin 2016 naar India gaat de aanbesteding regelen. Hierna gaan de zuster en ik weer terug naar de Generalate. Hier aangekomen lopen Asha en ik nog een rondje over het terrein en bekijken de nieuwbouw van de kapel ter plaatse en zien dat ze bezig zijn met houtsnijwerk ter verfraaiing van de kapel. De kapel heeft forse afmetingen en zal gebruikt worden bij de grote meeting in mei 2016 als de zusters hun conferentie hebben. Na nog een bezoek aan de school ter plaatse lopen we terug naar hoofdgebouw voor het avond eten en voorbereiding volgende dag. Na het ontbijt in de Generalate vertrekken Prudentia, Asha en ik voor een rit van zo'n 100 kilometer richting zuiden.

Na een dikke twee uur komen we aan in **Acharapakkam** en hier ontmoeten wij ook de

aannemer die in opdracht van ons met geld van Mariamma Stichting hier een school aan het bouwen is voor gehandicapte kinderen. We hebben een rondgang over het werk in een temperatuur van dik 40 graden waarbij we kwaliteit van het werk beoordelen en tevens een controle doen op het maatwerk. We constateren hier en daar wat kleine gebreken zoals onvoldoende dekking, maar aangezien dit aan binnenkant van het gebouw is, zal het geen

gevolg hebben voor de wapening. Tevens zal er nog een stuclaag over worden aangebracht aan de binnenzijde zodat het euvel (van onvoldoende dekking) verholpen zal worden. Op een plaats had men de zijkant van de "sunshed" van de gang vast gestort aan naast gelegen gebouw, terwijl het gebouw en de gang een dilatatie kende. Ze zullen de "sunshed" los slijpen van het gebouw zodat er geen scheurvorming ter plaatse zal ontstaan. Het meer- en minderwerk wordt besproken en vastgelegd. Er zijn verder nog wat probleempjes die om een oplossing vragen. Zo is er geen keuken en voorraadkamer in het nu gebouwde gedeelte, die zullen in een latere fase gebouwd worden. Daarom hebben we gekeken waar een tijdelijke keuken en voorraadkamer eenvoudig en goedkoop gepland kan worden. Hiervoor maakten we een schets en een begroting en het een en ander zal besproken worden met de Mariamma Stichting. Omdat het maaiveld van halve tot een meter lager ligt dan de gangen en bordessen kan een rolstoel makkelijk een val maken en stellen voor om een hekwerk te plaatsen. Hiervoor is een voorstel en begroting gemaakt, dat we gaan bespreken met de Stichting. Er zijn ook een paar bouwkundige aanpassingen, zoals van drie toiletten naar twee gehandicapte toiletten en een extra buitenmuur op een van de veranda's.

Daar we hier zullen overnachten heb ik in het begin van de avond tijd om een wandeling te maken naar de medische hulppost van de zusters. Hier bekijk ik de zonnepanelen installatie van de zusters die voor de terreinverlichting moet zorgen. Ik constateer dat die nog wat kinderziektes heeft en dat de installateur hier nog eens naar moet kijken.

De vijfde september rijden we verder naar het zuiden, zo'n 180 kilometer over een redelijke snelweg en na ongeveer drie uur komen we aan in **Perambalur**. Hier worden we weer op traditionele manier ontvangen met een sjaal/doek die we omgehangen krijgen en natuurlijk een gekleurd puntje op het voorhoofd. Asha en ik gaan het nieuwe toilet gebouw voor de boarding uit zetten samen met de superior sr Auxilia en constateren dat een deel van het gebouw op het speelterrein van de school komt. De zuster verwacht dat ze dan problemen gaat krijgen met de overheid en daarom besluiten we in overleg dat een deel komt op de

plaats van de oude afgeschreven toiletgelegenheid. Ook meten we het bestaande riool in om te voorkomen dat het bij de bouw in het gedrang zal komen. De nieuwbouw die hier moet komen zal gedeeltelijk overeenstemmen met het nieuwe toilet gebouw in Vandavasi, zodat het voor de architect en constructeur eenvoudiger wordt. Alleen de brug komt te vervallen en in plaats daarvan komt er een trappenhuis. Na nog wat gesprekken met een aannemer en de zusters over het nieuwe toiletgebouw vertrekken we per auto voor 50 kilometer in westelijke richting.

Na een rit van ruim een uur arriveren we in **Permalpalayam**. Ook hier worden Asha en ik hartelijk ontvangen. Er zitten hier 250 kinderen op de internaten waarmee hij volledig bezet is. Deze kinderen komen voornamelijk uit 32 dorpen, die zijn gelegen in de Kollaimalai - en Pachamalai Hills een vrij arme streek. Deze kinderen zitten elf maanden op de internaten van juni tot april. In mei zijn ze met vakantie thuis en ze hebben korte onderbrekingen van een week in september en

januari. Verder komen de ouders zondags vaak op bezoek bij de kinderen op de internaten. Met nog 70 kinderen uit de buurt zitten er samen 320 kinderen op deze school. De bedoeling is dat het toiletgedeelte wordt gescheiden in een linker - en rechtergedeelte, zodat de meisjes en jongens gescheiden zijn. Dit is een eis van de overheid, hiervoor hebben Asha en ik de maten opgenomen het gebouw en kunnen de aannemers een prijs maken volgens een door Anne eerder gegeven specificatie. Voor de afdekking over de waterfilterinstallatie moet ook nog een voorstel komen. Na een overnachting hier gaan we naar onze volgende bestemming.

Na een rit van 60 kilometer in zuid- zuidoostelijke richting komen we

aan in Tiruchirappalli kortweg Trichy. Hier is een Provincialate van de zusters gevestigd die met een grote uitbreiding bezig zijn van hun klooster. Dit met extra verblijven voor de zusters, een conferentie zaal en natuurlijk een kapel. Het wordt een gebouw van vier verdiepingen. Hier heb ik wat tijd om dingen te gaan bekijken zoals tempel met een olifant als bewaker van de tempel.

Tevens zijn we naar een grote dam geweest stroomopwaarts van de rivier de Kollidam nabij Krishnarayapuram met een groot stuwmeer voor opslag van water ten behoeve van bevloeiing van de rijstvelden.

Na een nacht in de Provincialate vertrekken wij in de ochtend van de 8ste september naar **Singampunari**. Dit ligt op een afstand van 1½ uur rijden. In Singampunari worden wij weer met alle egards ontvangen en wij hebben hier een uitgebreide bespreking sr. Bellarmine, sr. Prudentia, sr. Susay Mary, sr. Fatima, sr. Asha, de aannemer mr. Stephen, de jurist mr. Arul.

Besloten wordt dat de invalide oprit van beton en metselwerk door Alex Jacobs ontworpen zal worden. Stephen maakt de calculatie. De stroom van buiten zal binnenkomen onder de trap vanaf levering elektriciteitspaal voor het klooster. We leggen vast waar verlichting moet komen en waar een centrale schakeling op de gang komt om alles in een keer te kunnen uitschakelen. De kosten voor computer aansluitingen zitten niet in de opdracht van aannemer en zullen eventueel later als meerwerk worden betaald. In elke klas zullen vier TL verlichtingen worden aangebracht en vijf ventilatoren. De deuren van de toiletten zullen uitgevoerd worden in "green lamp" deuren. Solar lights worden buiten dit werk gelaten. De calculatie, gemaakt door de aannemer, is gebaseerd op de tekeningen AI/2413 Foundation detail 27/8/2015, AI/2413 Ground Floor plan 18/2/2015, AI/2413 Typical FloorRoof. Later hebben we nog de afspraak gemaakt dat we de

grond onder en rond het gebouw zullen injecteren met chloropyriphose om aantasting van het fundament door termieten te voorkomen. De garantie is voor acht jaar, hierna eventueel herhalen maar dat is voor latere zorg. Daar de septic tank niet helemaal op de juiste diepte kon vanwege een rots, is besloten die ter compensatie iets langer te maken. Op drie plaatsen waar fundatie poeren moesten komen is de rots wel opgeblazen om de juiste diepte te halen, daar we dat om constructieve redenen niet konden veranderen. De kosten van de constructeur A.J. moeten nog meegenomen worden in het kosten plaatje. De volgende dag hebben we het terrein bekeken en het gebouw uit gezet. Het gebouw komt ongeveer op hoogste plek en het terrein loopt naar het noordoosten af naar beneden. Om deze reden hoeft men het gebouw niet hoger te zetten dan afgesproken.

Verder hebben we de Annai Velankanni Matric School bezocht dat iets buiten de stad Singampunari ligt. We kregen hier een ontvangst met drumband en de gebruikelijke zaken op een prachtig versierd bordes. Ook kregen we een dansuitvoering van onderstaande meisjes in de brandende zon.

Deze school met 1800 leerlingen en 65 klassen met 55 onderwijzers loopt goed. Er komen ongeveer 100 kinderen uit de buurt en de andere 1700 worden opgehaald met negen bussen in twee ritten. Het gebied waar de kinderen vandaan komen is ongeveer 35 kilometer rondom de school en telt een 120 tal dorpen en gehuchten.

Na een rondgang over het terrein en een bezoek aan enkele klassen reden we onder de indruk van zoveel discipline bij de kinderen terug naar het klooster.

De negende september hebben we het eiland **Rameshwaram** bezocht dat vlak bij Sri Lanka ligt, 180 kilometer ten zuidoosten van Singampunarie en onderweg in Madurai hebben we tempels bezocht. Een van de tempels die we bezochten was de Jeans tempel zie latere foto. De reden van de naam is dat toen ik daar naar binnen wilde, ik niet werd binnen gelaten omdat ik een broek droeg waarbij mijn blote knieën te zien waren en dat

was verboden. Ik heb toen een jeans broek moeten kopen om zo gekleed binnen te komen. Echter toen we terug kwamen was het middag pauze en moesten we ruim een uur wachten. Dat hebben we niet gedaan want we moesten nog een behoorlijk stuk rijden. Dus hebben we alleen de buiten zijde gezien van deze tempel.

Laat in de avond kwamen we aan bij de pastorie waar we zouden slapen. De volgende dag hebben we rond gekeken op het eiland en zijn naar het punt gereden waar een monument staat ter ere van de mensen die zijn omgekomen bij een cycloon in 1964. Dit punt ligt helemaal oostelijk aan de kust. Daar even lekker

uit waaien op het strand.

We konden Sri Lanka echter niet zien liggen. Hier vandaan was het een korte rit naar het huis van de voormalige President van India, geboren in oktober 1931 in Rameswaram en in juli 2015 overleden. Deze man was tevens ruimtevaartdeskundige, ingenieur en auteur, ook had hij een doctoraat aan de universiteit Nyenrode.

Nadat we de priester weer afgezet hadden bij de pastorie reden we terug naar **Singampunari** om zuster Fatima af te zetten.

Op 10 september hebben Asha en ik ook de Primery School in Singampunarie bezocht en spraken daar met sr. Nirmala. Het was de eerste school daar en redelijk oud. Op deze school zitten 572 leerlingen die allemaal uit de directe omgeving kwamen te voet en een paar met de fiets. Ze hebben 12 klaslokalen en 4 klassen in een hal met 20 leraren. De zuster vroeg of ik kon vaststellen wat oorzaak was van diverse lekkages. Het bleek al snel dat door slecht onderhoud een van de afvoer pijpen verstopt zat, dat konden we ter plekke verhelpen. Het andere probleem was dat er goten aan het dak ontbraken, waardoor er veel water langs de gevels loopt en op de sunsheds blijft staan en dit zorgt voor vocht plekken op muren en

kasten. Ik heb haar aangeraden goten aan te brengen en die aan te sluiten op het bestaande opvang systeem zodat de meeste lekkage dan is verholpen.

Op de elfde september vertrokken Asha en ik naar **Budalur**. Terug naar het Noorden zo'n 130 kilometer en een krappe 2uur rijden om daar Sjef en Jayarani te ontmoeten. Toen wij daar aankwamen was Sjef er nog niet en hebben we een rondje om de school gelopen en even de uitbreiding van de in aanbouw zijnde toiletten

bekeken. Budalur is een grote school met een 1120 kinderen uit de 20 omliggende dorpen. Dit college wordt uitgebreid met standaard 11 en 12, dus nog met 2 leerjaren.

Inmiddels was Sjef gearriveerd samen met zijn twee dochters. Ik ben toen bij ze in de auto gestapt om naar zijn huis in **Thanjavur** te rijden, zo'n dertig kilometer in oostelijke richting. De volgende dag zijn Jayarani en ik naar de kustplaats **Nagappatham** gereden. Hier hadden we een afspraak met een aannemer om de Hollandse graven uit de VOC tijd te herstellen. Vorig jaar waren we hier ook al met Hans geweest in opdracht van de Nederlandse ambassade. De aannemer zou een prijs maken en dit bespreken met Jayarani, die het werk voor ons zal begeleiden indien het tot uitvoering komt. Dit is afhankelijk van sponsoring in Nederland en Engeland voor herstel van de ook daar aanwezige Engelse graven.

Na een lunch in Nagappatham stapten we in de auto en reden we in westelijke richting naar Thiruvarur waar ik Asha zou ontmoeten die van uit Budalur onze richting uit zou rijden. In Thiruvarur aangekomen afscheid genomen van Jayarani en over gestapt in de andere auto.

Met Asha richting noorden gereden naar **Karaiur**. Hier zouden we overnachten omdat er in het nabij gelegen Pillavanthai, wat onze bestemming was, geen overnachting mogelijkheden waren. We sliepen hier in het klooster dat direct naast de kerk stond. Helaas werden de klokken ieder uur geluid vanaf 5 uur in de ochtend, gevolgd door religieuze liederen die uit luidsprekers klonken. Dus van een beetje uitslapen was hier zeker geen sprake, eerder dat ik om vijven rechtop in mijn bed zat. Was er dus op tijd uit voor mijn havermout ontbijt en om dan te vertrekken richting de kust naar **Pillavanthai**. Na een rit over binnenwegen en karrensporen, waarbij ik de indruk kreeg dat onze chauffeur niet altijd de juiste weg nam,

kwamen we na een uurtje rijden aan in Pillavadhanthai. Hier gaan we het nieuwe kindertehuis openen dat mede door financiering uit Nederland de zo broodnodige opknopbeurt heeft gekregen.

Het klooster en kindertehuis liggen direct naast een grote kerk, die in de VOC tijd door de Portugezen gebouwd is en in die tijd een grote aanhang had. Een van de zeer bekende heiligen daar, John de Brito uit Spanje, had vandaar uit een tijd zijn missie werk gedaan. De school daar heeft 70 jongens en 33 meisjes die door de zusters liefdevol worden opgevangen.

In de loop van de dag komen alle gasten aan voor de inzegening van het nieuwe onderkomen: het kindertehuis voor 25 kinderen. Er wordt veel aandacht besteed aan de versiering en alles wordt nog eens goed schoon gemaakt.

Sr Philominal de superior, sr Asha en ik hielden nog een laatste inspectieronde in het nieuwe onderkomen van de kinderen. Het zag er allemaal prima uit. De opening in de ochtend door de Pastoor en sr. Prudentia en ik kon starten. De herdenking plaquette werd door mijzelf onthuld, het lint doorgeknipt en het gebouw door Pastoor ingezegend.

Na de opening werden we nog verrast met een dansje door de kinderen.

Na alle plichtplegingen maakten Sr Prudentia, sr Asha en ik ons gereed voor de terugreis naar Chennai.

Op mijn verzoek zouden we de kustweg naar het noorden nemen zo'n 300 kilometer. Het bleek een drukke en bezienswaardige weg te zijn met veel vervuilde en chemische industrieën. De hele rit kostte wel heel wat tijd. We zijn zo'n zeven uur onderweg geweest en komen pas tegen 23.00 uur aan in de **Generalate te Chennai**. Hier nog koffie gedronken en snel naar bed.

De volgende ochtend hadden we een bespreking bij sr. Prudentia in Mugalivakkam, een wijk in Chennai, met mr. Stephen, Asha en mijzelf over de meerwerken in Acharapakam en Singampunari.

In de avond van de 16de vertrokken we met de nachttrein richting **Vegiwada** een kleine zeshonderd kilometer naar het noorden, waar we door de zusters van Vegiwada op het station van Eluru worden opgewacht. Na een korte rit komen we in de ochtend van de zestiende september aan op de locatie van de zusters in Vegiwada. Na de gebruikelijke ontvangst maakten we een rondgang over het terrein en inspecteerden het kindertehuis, school en klooster. In het klooster had men nog steeds lekkage in het trapgat. Ik heb de zusters aangeraden een nieuw doorzichtig dak te maken op het dakhuisje.

In het kindertehuis werkte de rookafvoer in de keuken niet omdat die niet op juiste manier is aangelegd. Men kookte buiten, maar dat is in het regenseizoen niet handig. Ik heb toen in overleg afgesproken een nieuwe opening met een schouw te maken in de achterwand, één meter boven het houtvuur. Tevens hebben we de maten opgenomen van de sterk verouderde deuren om die te vervangen door 17 nieuwe greenlam deuren. De school die we bezochten telt 610 kinderen maar kan hier en daar wel een likje verf gebruiken. Tevens kon de elektrische bedrading hier en daar beter vastgezet worden. Met alle internaat kinderen, 18 meisjes en 30 jongens op de foto in Vegiwada. Het internaat is nog niet vol en kan groeien naar zo'n honderd kinderen.

De volgende dag vertrokken we naar het zuiden. De bestemming was **P.T. Parru** drie uur rijden. Onderweg zouden we ook het klooster en de school in Chebrolo bezoeken, 10 kilometer voor de eindbestemming. De zusters vroegen of ik naar de lekkages op school wilde kijken. Hier bleek dat ze de extension joint niet goed hadden aangebracht, de verdiepingvloer was zonder voeg tegen een

balk aangebracht. Dit gaat op den duur scheuren. Ook was de deklaag van deze vloer na 3 jaar volledig weg en vol met craquelé en dus aan nieuwe deklaag toe. De sunsheds waren in een zeer slechte staat en brokkelden af, omdat de wapening niet voldoende dekking had. Ik heb de zusters daar en later ook sr. Prudentia geadviseerd contact op te nemen met aannemer om het een en ander onder garantie te herstellen, ze heeft dit ook gedaan.

We rijden hierna door naar P.T.Parru en worden dan hartelijk ontvangen door de schoolkinderen aldaar. Hier hebben ze een groot aantal kostschool meisjes (126) en daar hebben we nieuwe betonnen wandrekken voor gebouwd zodat ze hun spullen efficiënter kunnen opslaan. Na deze afname hebben we nog gekeken naar het aantal ramen dat we hier zouden moeten vervangen. Het zou gaan om een 39 ramen met afmeting 145 x 147cm en een 11 tal ramen van 144x145cm en een 2 tal ramen van 182x84. Zodra wij hiervoor geld hebben kunnen we hier met de vervanging van de stalen ramen door aluminium ramen starten. In de avond hadden we een dans uitvoering van de meisjes.

De volgende ochtend, de 18de, na afscheid genomen te hebben van de enthousiaste meisjes en hun begeleiders, gingen we richting **Damaracherla** zo'n 150 kilometer oostelijker. Hier hartelijk ontvangen en na een leuk optreden van de kostschool kinderen, waar zij de superior helaas verstek liet gaan, zijn we gaan slapen. Na het ontbijt meteen een rondgang over het terrein en school, waarbij we constateerden dat de inijk in het lerarentoilet nog niet was verholpen.

We hebben daar sr. Clementia en sr. Asha op aangesproken. Die beloofden er werk van te maken en het met de aannemer op te nemen om dit dicht te zetten. Verder aan de nieuwe deuren gehangen om te kijken of ze na herstel voldoende sterk waren, ze konden de tachtig kilo goed verwerken, dus wat dat betreft oké. Nu nog kijken hoe het zal gaan met levensduur. Bij het schilderen heeft men bepaalde zaken niet goed afgedekt, dus helaas veel verf spetters

wat een slordige indruk geeft. Asha zal de aannemer benaderen om het schoon te maken. Al het school meubilair was inmiddels gearriveerd (72 stuks), maar de kwaliteit was zeker niet overal voldoende, of we voor een volgende keer weer met de Paters zaken doen is niet aan te raden. De afvoer van de waterbakken in de toiletten waren nog steeds niet naar de andere zijde gebracht waar de afvoer zit. Na het diner de koffers gepakt en gereden naar het station dat een kwartier van onze locatie lag. Daar op de nachttrein van Hyderabad naar Chennai gestapt om 22.00uur. De andere reizigers lagen al in hun cabine te slapen, Asha en ik zijn toen ook maar direct gaan slapen. De volgende ochtend kwamen we om zes uur aan, waar de zusters van de Generalate ons op het station in **Chennai** stonden op te wachten.

Deze dag verder niet te veel gedaan daar ik last had van een soort griep. Behoorlijk koorts zo'n 40 graden en ik had het daar al zo warm. Met wat medicijnen en goede zorg van de zusters in een gekoelde kamer de nacht redelijk door gekomen. De volgende ochtend rustig aan gedaan en pas eind van de middag vertrokken met sr Rita , sr Asha in de auto richting **Srikalahasti**.

Daar aangekomen hebben we snel ingemeten waar de school met vier klassen kon komen voordat het donker werd. Ze hebben daar een tekort aan klas lokalen, zodat verdere uitbreiding nog niet mogelijk is. Op dit moment telt de school 180 kinderen waarvan er zo'n 25 met de fiets komen en de rest met

twee busjes uit de omliggende acht dorpen worden opgehaald.

Na nog gekeken te hebben naar een dansuitvoering ging de reis weer terug naar Chennai. De ochtend van de 22ste zijn we naar **Vandavasi** vertrokken twee en een half uur van Chennai. We reden met twee auto's, omdat we het nieuwe, door Thomas bouwstichting gebouwde toiletgebouw, zouden gaan inwijden.

In Vandavasi aangekomen hielden we een inspectie van het nieuw gebouwde toilet met de aannemer, sr Prudentia, sr. Asha en mijzelf. Bij het toiletgebouw constateerden we een paar kleine gebreken in het tegelwerk, die de aannemer in de loop van de week zou herstellen. Op aanraden van de zusters en de constructeur was er een betonnen looppad aangebracht onder de loopbrug wat in mijn optiek overbodig was. Het

nieuwe toilet gebouwtje voor de leraren was oké en de opknopbeurt dat het bestaande urinoir gebouw had gekregen, inclusief een overkapping, was een hele verbetering. De twee bestaande toiletruimtes gelegen in dit gebouw zijn voorzien van nieuwe deuren, dit paste nog in budget. Het totale werk miste hier en daar de finishing touch dus een zesje voor het totaal.

De inzegening van het gebouw kan beginnen en nadat het lint door mij is doorgeknipt en de priester met de borstel met wijwater is rondgegaan, is het gebouw klaar voor gebruik.

De feestelijkheden worden nu verplaatst naar de naast gelegen school waar een cultureel programma wordt gebracht en vele dankwoorden worden gesproken door sr Rita Michael het hoofd van de congregatie. De dankwoorden waren vooral voor de Thomas Bouwstichting die hier al diverse gebouwen heeft gebouwd. Verder wordt er nog vermeld dat het hier 45 jaar geleden allemaal voor de zusters is begonnen in Vandavasi.

In de loop van de dag vertrokken sr. Prudentia, Asha en ik richting **Jolarpet**. In deze plaats, 180km westelijker, hebben we de volgende dag ook een inwijding van een kleiner toiletgebouw voor het meisjeshuis daar. De muur plaque wordt onthuld en ook hier wordt het lint door mij doorgeknipt. De priester wijdt het gebouw in. Na de plichtplegingen zijn sr. Prudentia, sr. Dhanam, sr Asha, ik en de aannemer door het gebouw gelopen en hebben aangegeven waar mr. Stephen verbeteringen of herstel werkzaamheden moest aanbrengen aan de elektrische installatie en het afvoer systeem. Helaas waren de nieuwe deuren nog niet geïnstalleerd, maar dat zou voor de eind van de week gebeurd zijn, verzekerden de zusters mij.

Op verzoek van Asha zijn we in zelfde plaats bij de St. Joseph's Girls High Sec. School (1300 leerlingen) langs gegaan, om naar de oorzaak van de lekkages te kijken. Toen ik op het platte

dak geklommen was werd mij al snel duidelijk wat de oorzaak was. Er was de afgelopen tien jaar geen onderhoud gepleegd aan het dak. Hierdoor was de bovenste cementlaag verdwenen of zwaar aan getast. Mossen, gras en struiken groeiden op het dak met alle gevolgen van dien. Ik heb zuster Prudentia en zuster Asha geadviseerd om het dak goed schoon te maken en aan te branden en er een nieuwe cement laag op te zetten om waterdichtheid weer te verzekeren. Daarna doorgereden naar B.Ed. & M.Ed. College (900 studenten) waar de principle Susay Mary de scepter zwaait, die het internaat wil uitbreiden met een extra bouwlaag voor de vrouwelijke

studenten, omdat men volgend jaar naar een verdubbeling van het aantal gaat. De reden dat men van 100 naar 200 gaat komt omdat overheid wil dat de propedeuse opleiding volgend jaar van een naar twee jaar gaat. Ik begrijp het probleem maar voor de Thomas stichting is het niet mogelijk om op korte termijn een groot bedrag vrij te maken om deze bouw te kunnen realiseren. Op dit college hadden ze Wifi, waar ik dankbaar gebruik van heb gemaakt

om mijn vrouw in Helmond via Skype te feliciteren met haar verjaardag.

Na de nacht in het klooster te hebben door gebracht vertrekken we naar **Oddantangel**.

Na een rit van ruim 4 uur komen we via barre stukken weg daar aan. Er is naast het klooster een klein internaat met 57 kinderen en een middel school van standaard 1 t/m 8 met 305 kinderen. De reden van ons bezoek is dat men gaarne een nieuwe toiletgroep voor de school heeft voor jongens en meisjes. Nu maakt men nog gebruik van het toilet van het internaat. Ik ga met Asha de plek inmeten waar het toilet in overleg met de zusters moet komen en leg dat schets matig vast. Na nog genoten te hebben van een dansuitvoering door de kinderen, gaan we retour naar het noordelijker gelegen

Chennai.

De rit duurde een kleine drie uur waarbij we onderweg in een van de vele stalletjes langs de route ons gebruikelijk drankje kokoswater nemen. In de Generalate aangekomen gingen we na een snel hapje naar bed want het liep al tegen middernacht.

De volgende dag gebruikt om wat schrijf werk te doen en bij te komen van de drukke week en hadden we overleg met sr. Prudentie en Asha.

De 26ste om 17.00uur in de middag vertrokken in gezelschap van sr. Rita met de nachttrein, naar de zo'n 800 kilometer lager liggende zuidpunt van India.

De 27ste komen we om 05.00uur aan in de twin city **Tirunelveli/Palayamkuttai** waar we hartelijk worden ontvangen door de zusters van het klooster daar. De school telt 269 kinderen waarvan de meeste ouders thuis werken in de tabak industrie om een Bjedi te draaien . Dit is een soort sigaret.

Van hieruit maken we een trip om de Subramanya Tempel in Tiruchendur aan de kust te bezoeken, waarna we over de kustweg rijden naar Manappadu. Onderweg bezichtigen we een tweetal watervallen waar de Indiërs met z'n allen onder het neervallende water gaan staan. In Manappadu bezoeken wij wel een hele speciale Kerk die naar het model van een vissersboot is gebouwd en later bezoeken we nog een andere grote kerk daar. Deze is door de vissers gefinancierd uit dankbaarheid van wat de zee hun had gegeven. We zetten onze reis voort in

de avond over niet al te beste wegen en komen uiteindelijk laat in de avond aan bij St. Joseph klooster in Ettamadai bij Azhagiapandipuram. Dit ligt zo'n 82 kilometer onder Tirunelveli en we zullen hier de nacht door brengen. Aangezien de kinderen er niet waren voerden de zusters een traditioneel dansje op de volgende ochtend, voordat we zouden vertrekken naar **Cape Comorin**.

Op dit punt komen de Golf van Bengalen en de Arabische Zee en de Indische Oceaan samen. We vertrekken in zuidelijke richting en komen na een uurtje aan in Kanyakumari. Hier stapten we op de boot om na de Vivekanada Rock Memorial te varen. Dit gebouw ligt op een rots in zee.

Direct naast dit memorial ligt ook in zee het Thiruvalluvar Statue. Dit 40 meter hoge beeld is van een bekende dichter en filosoof uit Tamil. De bouw van dit beeld is begonnen in 1990 en was gereed in 1999. Na een uitgebreid bezoek aan het Memorial en wat lectuur gekocht te hebben over de bouw van het Memorial en beeld varen we terug naar de haven. Vandaar gaan we naar het station in Nagercoil om de nachttrein terug te nemen naar **Chennai**. De 29ste gebruiken we om langs de kostschool in Egmore te gaan, waar we met de kinderen spelletjes doen. Na lunch gaan sr. Prudentia en Asha en ik langs bij Alex Jacob om nog wat zaken aangaande Singampunari en Perambalur te bepraten en dan terug naar de Generalate.

De laatste dag gebruiken we om met de zusters van de council en Asha een laatste bespreking te hebben. We spreken over het onderhoud van de daken dat verbeterd moet worden en dat sr. Susan Mary een layout zal maken van nieuwe computer ruimte in Singampunari. Gesproken wordt over het doorlichten van de zuster organisatie om te kijken of er in het beleid of de personeelsbezetting verbeteringen kunnen worden doorgevoerd. Dit zou met financiële ondersteuning van Thomas Stichting door een extern bureau in India, dat goed op de hoogte is met de lokale omstandigheden en de juiste expertise heeft, gedaan kunnen worden. Met dit bureau en mensen van Thomas Stichting zouden we dan een verbeter traject kunnen inzetten. De zusters dachten bij de wisseling van de wacht in mei 2016 dit eventueel een kans te geven, want een en ander valt of staat bij de medewerking van de zusterorganisatie.

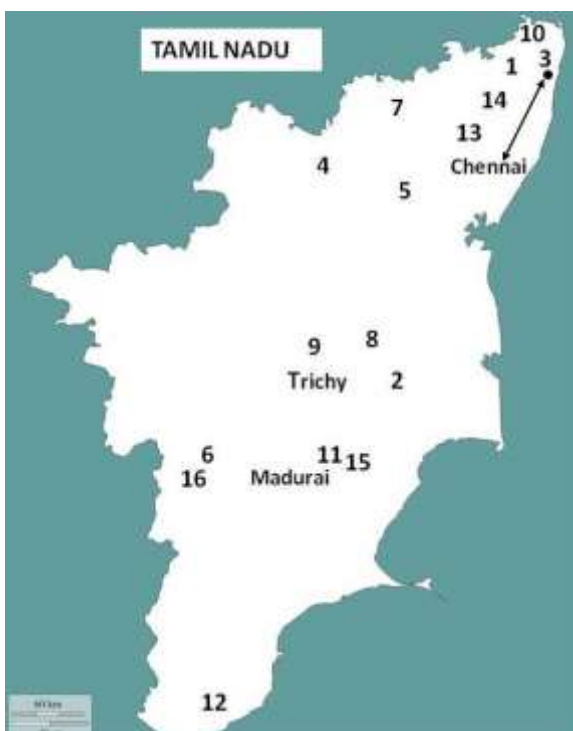
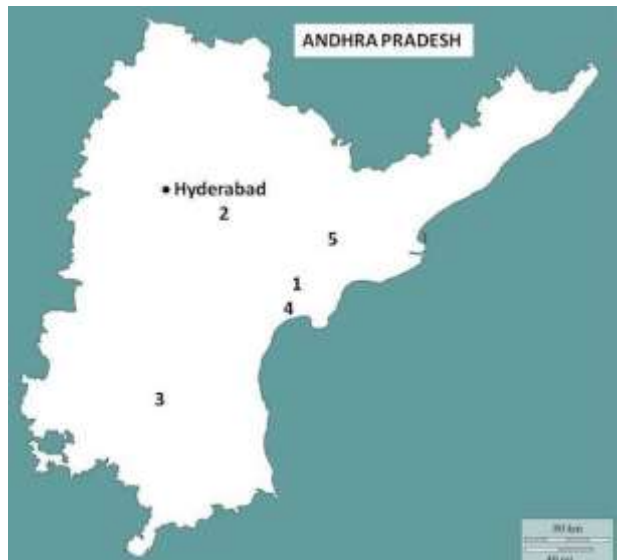
Na een maaltijd en een uitgebreid afscheid op de Generalate om 23.00 uur met sr Prudentia richting luchthaven gereden waar ik om 01.30 uur op het vliegtuig richting Frankfurt stap, waar ik na een korte stop naar Düsseldorf verder vlieg. Hier staan mijn vrouw met dochter en kleinzoon mij op te wachten om mij met de auto te brengen naar het mooie en schone Helmond.

Jos Dijkers, (tevreden) projectleider

Kaart met projectlocaties

[Bekijk onze projecten op Google maps](#)

Avadi	1
Budalur	2
Egmore	3
Jolarpet	4
Maiyanur	5
Okkur	15
Pannaikadu	6
Pathiavaram	7
Perambalur	8
Perumalpalayam	9
Pulicat	10
Singampunari	11
Srivaikundam	12
Vandavasi	13
Venkatachalapuram	16
Walajabad	14

Chebrolu	1
Damaracherla	2
Kamalapuram	3
P.T. Parru	4
Vegiwada	5

Stichting Thomas Bouwprojecten

Email: info@thomasbouwprojecten.nl

Website: www.thomasbouwprojecten.nl

IBAN: NL47RABO 0149308787